

קול אישה הרב מואיז נבון

שמות פרק טו, א-ב

(א) אִז וְשִׁיר־מִשָּׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשִּׁירָה הַזֹּאת לִיקְוֹק וַיֹּאמְרוּ לְאָמֵר
אֲשִׁירָה לִיקְוֹק כִּי־גָאָה גָּאָה סוּס וּרְכָבוֹ רָמָה בָּיִם : ... (יט) כִּי בָא סוּס פָּרָעָה בְּרָכְבוֹ וּבִפְרָשָׁיו
 בָּיִם וַיִּשָּׁב יְקוֹק עֲלֵהֶם אֶת־מֵי הַיָּם וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הִלְכוּ בַיַּבֶּשֶׁה בְּתוֹךְ הַיָּם : פ
 (כ) וַתִּקַּח מְרִיָם הַנְּבִיאָה אַחֹת אֶהֱרֹן אֶת־הַתֵּף בְּיָדָהּ וַתִּצְאָן כָּל־הַנָּשִׁים אַחֲרֶיהָ בְּתַפִּים וּבְמַחְלֹת : (כא)
 וַתִּעַן לָהֶם מְרִיָם
שִׁירוֹ לִיקְוֹק כִּי־גָאָה גָּאָה סוּס וּרְכָבוֹ רָמָה בָּיִם : ט

שכל טוב (בנובר) שמות פרשת בשלח פרק טו סימן כא

מגיד הכתוב, שכשם שאמר משה שירה לאנשים, כך אמרה מרים שירה לנשים, היא אומרת ראשי דברים והן עונות וגומרות עמה:

רש"ר הירש שמות פרשת בשלח פרק טו פסוק כא

משה וישראל שרו, ומרים והנשים ענו להם.

~ קול אישה בהלכה ~

תלמוד בבלי מסכת סוטה דף מח עמוד א

אמר רב יוסף: זמרי גברי ועני נשי - פריצותא, זמרי נשי ועני גברי - כאש בנעורת. ...

רש"י מסכת סוטה דף מח עמוד א כאש בנעורת -

לפי שהעונה מטה אזנו לשמוע את המזמר לענות אחריו ונמצאו האנשים נותנים לבם לקול הנשים "וקול באשה ערוה" כדכתיב השְׁמִיעֵנִי אֶת־קוֹלְךָ [כִּי־קוֹלְךָ עָרַב וּמְרָאִיךָ נֶאֱוָה] (שיר השירים/ב) ומבעיר את יצרו כאש בנעורת, אבל זמרי גברי ועניין נשי קצת פריצות יש דקול באשה ערוה אבל אינו מבעיר יצרו כל כך שאין המזמרים מטים אזנם לקול העונים.

תלמוד בבלי מסכת ברכות דף כד עמוד א

אמר שמואל: **קול באשה ערוה**, שנאמר [השְׁמִיעֵנִי אֶת־קוֹלְךָ] כִּי־קוֹלְךָ עָרַב וּמְרָאִיךָ נֶאֱוָה.

Oliver Sacks, Musicophilia, p. 300

Music, uniquely among the arts, is both completely abstract and profoundly emotional. It has no power to represent anything particular or external, but it has a unique power to express states or feelings. Music can pierce the heart directly; it needs no mediation.

Darwin, Descent of Man, ch. 19

... I conclude that musical notes and rhythm were first acquired by the male or female progenitors of mankind for the sake of charming the opposite sex. Thus musical tones became firmly associated with some of the strongest passions an animal is capable of feeling, and are consequently used instinctively ... it appears probable that the progenitors of man, either the males or females or both sexes, before acquiring the power of expressing their mutual love in articulate language, endeavoured to charm each other with musical notes and rhythm. ... Women are generally thought to possess sweeter voices than men, and as far as this serves as any guide, we may infer that they first acquired musical powers in order to attract the other sex.

זוהר (ויקרא טו:) - למדנו: כאשר נתגבר היצר הרע באדם אינו מתגבר אלא בעריות.

שולחן ערוך אורח חיים הלכות קריאת שמע סימן עה סעיף ג

יש לזהר משמיעת קול זמר אשה בשעת קריאת שמע. ...

משנה ברורה על שולחן ערוך אורח חיים הלכות קריאת שמע סימן עה סעיף ג

... אבל שלא בשעת ק"ש שרי אך שלא יכוין להנות מזה כדי שלא יבוא לידי ההורר ...

תוספות הרא"ש מסכת ברכות דף כד עמוד א

וקול באשה ערוה. לאו לענין ק"ש קאמר אלא שאסור לשמוע קול הנשים.

שולחן ערוך אבן העזר הלכות אישות סימן כא

... ואסור לשמוע קול ערוה ...

בית שמואל סימן כא ס"ק ד קול ערוה -

... ועיין בפרישה מ"ש בשם מהרש"ל ודוק' קול ערוה אסור אבל קול דיבור שלה מותר ...

רב חנקין, בני בנים, 4:20

פירוק הכתוב [השמייעני את-קולך; פיקולך; ערב ומראיך; נאווה] למרכיביו מגלה, לדעתי, את התכונות של "קול באשה ערוה" בצורתה החריפה והמגרה ביותר, והן: (א) אשה (ב) יחידה (ג) המשמיעה את קולה (ד) הערב (ה) בכוונה להנאות (ו) לגבר יחיד (ז) המתכוון לשמוע (ח) וליהנות מקולה (ט) ונהנה מראייתה. כל אלה הם צדדים להחמיר, ושכנגדם צדדים להקל. לדוגמה: "תרי קלי לא משתמעיי" הוא השלילה של "יחידה". ואף על פי שעדיין יש בזמרי נשי מקצת פריצות כמו שפרש"י, מכל מקום על ידי צירוף כמה צדדים להקל אפשר שלא תהיה שם פריצות כלל. וכך היה בשירת מרים ובנות ונשי ישראל על הים.

~ קול באישה השפעה ~

מלבי"ם שמות פרק טו

(כ) ותקח. כבר אמרו חז"ל שבזכות נשים צדקניות יצאו ישראל ממצרים, שנשי הדור ההוא היה להם זכות יותר מן האנשים, כמ"ש על גן נעול אחותי כלה, ועל כרחך נמצא אז נבואה גם מן הנשים, וקראה "אחות אהרן" כמו שפי' חז"ל שנבאה בעוד שהיתה אחות אהרן לפני לידת משה, שילד בן שיהיה הגואל והמושיע, ועתה שנתקיים נבואתה לקחה התוף בידה:

רש"י שמות פרק לח פסוק ח במראת הצובאת -

בנות ישראל היו בידן מראות, שרואות בהן כשהן מתקשטות, ואף אותן לא עכבו מלהביא לנדבת המשכן, והיה מואס משה בהן, מפני שעשויים ליצר הרע, אמר לו הקדוש ברוך הוא קבל, כי אלו חביבין עלי מן הכל, שעל ידיהם העמידו הנשים צבאות רבות במצרים. כשהיו בעליהם יגיעים בעבודת פרך, היו הולכות ומוליכות להם מאכל ומשתה ומאכילות אותם ונוטלות המראות, וכל אחת רואה עצמה עם בעלה במראה ומשדלתו בדברים, לומר "אני נאה ממך", ומתוך כך מביאות לבעליהן לידי תאוה ונזקקות להם, ומתעברות ויולדות שם, שנאמר (שיר השירים ח ה) פתחת הפתוח עורך תיך, ...:

רש"י שמות פרשת בשלח פרק טו פסוק כ בתפיש ובמחלת -

מובטחות היו צדקניות שבדור שהקדוש ברוך הוא עושה להם נסים והוציאו תופים ממצרים:

Avivah Zorenberg, Exodus, p. 9

Women remain a latent presence in their very absence; they represent the "hidden sphere" which must remain hidden if it is to do its work with full power, but which must be revealed in some form if that work is to be integrated.

תלמוד בבלי מסכת סוטה דף יא עמוד ב

את כל עבודתם אשר עבדו בהם בפרך - אמר רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן: שהיו מחליפין מלאכת אנשים לנשים ומלאכת נשים לאנשים.

Eagly, et al., "Transformational, Transactional, and Laissez-Faire Leadership Styles: A Meta-Analysis Comparing Women and Men"

גרימת שינוי: *Transformational leadership*

Idealized Influence - role model; communicate values, **purpose**, importance of mission.

Inspirational Motivation - inspire and motivate followers; **optimistic**, excited about future.

Intellectual Stimulation - the leader challenges followers to be innovative and creative.

Individualized Consideration - demonstrate genuine concern for the needs and feelings of followers.

תגמול (punish)/Reward - *Transactional leadership*: מנהיגות מתגלמת

Laissez Faire: הנח לפעול - Doesn't get involved.

רש"י הירש בראשית פרק ב פסוק יח

(יח) בריאת האשה - כבריאת האדם בשעתו: כדרך שהעולם המתין וציפה להשלמתו, - עד שה' הודיעו על נזר הבריאה, כן הדבר גם כאן, בבריאת האשה. הנה האדם כבר נברא; מסביבו פרח גן עדן ביופיו; ואף על פי כן לא אמר ה' "כי טוב!" אין הוא אומר: "לא טוב לאדם היותו לבדו", אלא: "לא טוב היות האדם לבדו": כל עוד האדם לבדו, עדיין העולם שרוי בלא טוב. תכלית השלמות, שהארץ תשיג בזכותו, לא תושג בשלמות, כל עוד הוא לבדו. השלמת הטוב היא האשה, ולא האיש; ורק משנברא האשה הושלם הטוב - לאדם וליקום כולו. וכך הורו רבותינו: אין אדם נקרא "אדם" אלא בזכות אשתו; ורק שניהם כאחד קרויים "אדם" (יבמות סג ע"א). התפקיד הוא רב מכוחו של אחד, ויש צורך לחלקו לשנים. משום כך נתווספה האשה אל האיש, למען ימלאו בשלמות את ייעוד האדם. ואשה זו תהא "עוזר כנגדו". גם מבט שטחי יגלה, שביטוי זה מביע את כל כבוד האשה. אין כאן כל רמז ליחס מיני. האשה העמדה בתחום פעילות האיש; שם היא חסרה, ושם תהא "עוזר כנגדו". ו"עוזר כנגדו" איננו מביע שעבוד, אלא שיוון גמור ועצמאות שוה. האשה היא "כנגדו", לצדו של האיש, מקבילה לו, בשורה אחת: